

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **I. N.,**
státní příslušnost Ukrajina
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Bednaříkem
sídlem Konviktská 291/24, Praha 1

proti
žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 25. 2. 2019, č. j. CPR-10119-17/ČJ-2017-930310-V238

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2019, č. j. CPR-10119-17/ČJ-2017-930310-V238, **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši **8 228 Kč** k rukám jeho právního zástupce Mgr. Pavla Bednaříka, advokáta, **do 30 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2019, č. j.: CPR-10119-17/ČJ-2017-930310-V238, kterým bylo Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

potvrzeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o povinnosti žalobce nahradit náklady řízení č.j. KRPA-87133-19/ČJ-2017-000022-ZAM.

2. Žalobce uvedl, že dne 11. 3. 2017 bylo vydáno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, č.j. KRPA-87133-18/ČJ-2017-000022-ZAM o správním vyhoštění žalobce. Zároveň bylo téhož dne rozhodnuto shodným správním orgánem o povinnosti žalobce nahradit náklady řízení.
3. Žalobce namítá, že po vydání rozhodnutí byl pod nátlakem Policie ČR a v hektické situaci bez možnosti poradit se s právním zástupcem donucen vzdát se svého práva na odvolání. Vzdání se práva odvolání nelze přitom dle žalobce v žádném směru považovat za svobodný projev vůle žalobce a nemělo by k němu být vůbec přihlíženo. Poté, co bylo žalobci umožněno se poradit se svým právním zástupcem, podal proti rozhodnutí o správním vyhoštění a proti rozhodnutí o nákladech řízení odvolání. Odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění bylo rozhodnutím žalovaného č.j. CPR-10119-3/ČJ-2017-930310-C232 ze dne 21. 9. 2017 zamítnuto s odkazem na jeho nepřipustnost. Žalobce proto podal ve věci správní žalobu, která byla soudem zamítnuta, nicméně následně bylo žalobci vyhověno v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2018 č.j. 7 Azs 9/2018 – 17 a věc nyní posuzuje opětovně Městský soud v Praze. Dle žalobce nelze přisvědčit žalovanému, který v napadeném rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o nákladech řízení, tvrdí, že se žalobce dopustil protiprávního jednání, neboť o tomto doposud není pravomocné rozhodnutí. Navíc žalovaný rozhodnutí o odvolání vydal až po téměř dvou letech od jeho podání.
4. Žalobce z těchto důvodů navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Zároveň žádal úhradu nákladů řízení.
5. Žalovaný se k žalobě vyjádřil a uvedl, že skutečnost, že se žalobce dopustil protiprávního jednání, je doložena spisovým materiálem, byť nebylo doposud rozhodnuto o správní žalobě žalobce. Odkázal také na § 79 odst. 2 správního řádu, dle kterého rozhodnutí ve věci nákladů řízení může být ve výrokové části jiného rozhodnutí nebo může být vydáno samostatně, přičemž je možné jej vydat i v průběhu řízení. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.
6. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „SŘS“).
7. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože žalobce ani žalovaný nenavrhli jeho nařízení.
8. Po posouzení žalobních námitek i obsahu správního spisu, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Soud zjistil, že dne 11. 3. 2017 bylo správním orgánem prvního stupně vydáno rozhodnutí č.j. KRPA-87133-18/ČJ-2017-000022-ZAM, kterým bylo rozhodnuto o správním vyhoštění žalobce. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal, jeho odvolání však bylo zamítnuto rozhodnutím Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 21. 9. 2017, č. j. CPR-10119-3/ČJ-2017-930310-C232. Městským soudem byl dne 30. 11. 2017 vydán rozsudek č. j. 4 A 112/2017 – 25, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání žalobce, které podal proti rozhodnutí o správním vyhoštění. Uvedený rozsudek byl zrušen Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 13. 2. 2018, č. j. 7 Azs 9/2018 – 17.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

Městský soud následně vydal dne 23. 4. 2019 rozsudek č. j.: 4 A 112/2017 – 52, kterým rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

10. Dne 11. 3. 2017 bylo správním orgánem prvního stupně vydáno rovněž rozhodnutí o povinnosti uhradit náklady řízení č.j. KRPA-87133-19/ČJ-2017-000022-ZAM. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce opět odvolal. Jeho odvolání bylo však zamítnuto a uvedené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno, a to napadeným rozhodnutím žalovaného č.j. CPR-10119-17/ČJ-2017-930310-V238 ze dne 25. 2. 2019. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že vycházel ze skutečnosti, že žalobce vyvolal předmětné řízení tím, že na území ČR vykonával pracovní činnost, aniž by vlastnil k tomu potřebná povolení, čímž naplnil skutkovou podstatu uvedenou v § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb. V souladu s § 79 odst. 5 správního řádu byla proto žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč dle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. Žalovaný vycházel z § 79 odst. 5 správního řádu, dle kterého povinnost nahradit náklady paušální částkou uloží správní orgán účastníku, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Výše těchto nákladů je stanovena uvedenou vyhláškou. Žalovaný odkazuje také na § 79 odst. 2 správního řádu. Žalovaný má za to, že spisovým materiálem bylo doloženo, že se žalobce dopustil protiprávního jednání a odkazuje na své rozhodnutí o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění. Podle názoru žalovaného, v případě, že správní orgán zjistí, že řízení bylo zahájeno v důsledku protiprávního jednání účastníka správního řízení, je jeho povinností rozhodnout i o nákladech řízení, není zde možné správní uvážení.
11. Dle § 79 odst. 2 správního řádu *„Rozhodnutí ve věci nákladů řízení může být ve výrokové části jiného rozhodnutí nebo může být vydáno samostatně; lze je vydat i v průběhu řízení. Rozhodnutí se oznamuje pouze osobám, jichž se týká.“*
12. Dle § 79 odst. 5 správního řádu *„Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit.“*
13. Obdobným případem se již zabýval i Nejvyšší správní soud, který ve svém rozsudku č.j. 10 As 9/2018 -22 ze dne 8. 2. 2018, ve kterém posuzoval skutkově obdobný případ a uvedl, že *„Správnímu orgánu prvního stupně nic nebránilo rozhodnout o věci jedním rozhodnutím. Vydání dvou rozhodnutí (namísto jednoho) je pouze projevem administrativního postupu správního orgánu. Napadené rozhodnutí o nákladech řízení obsahuje výrok závislý na rozhodnutí o správním vyhoštění, bez ohledu na to, že byl obsažen v samostatném rozhodnutí. Přezkum takového rozhodnutí proto musí probíhat na základě shodných pravidel, jako kdyby byl výrok o nákladech součástí jednoho rozhodnutí společně s výrokem ve věci samé.“* NSS odkázal zároveň na další obdobné rozsudky ze dne 10. 1. 2018 č.j. 2 As 419/2017 – 16 a ze dne 31. 1. 2018 č.j. 2 As 420/2017 – 17.
14. Soud v souladu s uvedeným názorem Nejvyššího správního soudu konstatuje, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo, byť jako samostatné rozhodnutí, vydáno v rámci řízení o správním vyhoštění. V tomto řízení správní orgán prvního stupně rozhodl o správním vyhoštění a samostatným rozhodnutím o povinnosti uhradit náklady řízení, přičemž obě rozhodnutí vydal shodně 11. 3. 2017. Tyto dva výroky od sebe nelze odlučovat, neboť výrok o nákladech řízení má vůči rozhodnutí o správním vyhoštění

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

akcesorickou povahu. Přezkum obou rozhodnutí tedy musí probíhat shodně, jako kdyby byly oba výroky v jednom rozhodnutí. *Jinými slovy, výrok o povinnosti účastníka uhradit náklady správního řízení paušální částkou je výrokem závislým; nemohl by proto obstát, pokud by hlavní výrok (jímž bylo stěžovateli v tomto konkrétním případě uloženo správní vyhoštění) nenabyl právní moci* (NSS č. j. 9 Azs 148/2018 – 26). S ohledem na to, že ve věci správního vyhoštění byl zdejší soudem dne 23. 4. 2019 vydán rozsudek č. j.: 4 A 112/2017 – 52, kterým rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, soud obdobným způsobem rozhodl i o napadeném rozhodnutí žalovaného.

15. Ze všech výše uvedených důvodů soud na základě ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) a c) SŘS žalobou napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.
16. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 SŘS, podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady vynaložené žalobcem na dané řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za dva úkony právní služby podle ustanovení § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a k) a odst. 3 (převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) po 3 100 Kč, tedy celkem 6 200 Kč. Dále mu byla přiznána náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby podle ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu po 300 Kč; paušální náhrada tedy činí 600 Kč. Odměna ustanoveného právního zástupce tak byla vyměřena v částce 6 800 Kč bez DPH. Odměna advokáta byla poté zvýšena ještě o DPH ve výši 21 %, tj. 1 428 Kč, takže činí celkem i s daní 8 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 1. 10. 2019

Mgr. Kamil Tojner v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.